

editorial

Radars sense senyalitzar, innecessaris i legalment dubtosos

El Servei Català de Trànsit ha admès que estudia la possibilitat de no senyalitzar algun dels nous radars fixos de velocitat instal·lats a la xarxa viària catalana tot i que això vulneraria la llei que regula els aparells de videovigilància a la via pública i que protegeix el dret a la intimitat. Els serveis jurídics de Trànsit, en canvi, defensen la plena legalitat d'aquesta mesura, perquè consideren que els radars de control de velocitat no estan afectats per la

lleï de videovigilància. Més enllà de les lectures més o menys restrictives de la llei, el que sí que sembla evident és que la no-senyalització dels radars contradiu la política duta a terme fins ara pel Servei Català de Trànsit i que s'allunyava clarament de l'esperit recaptador i apostava per la línia de la prevenció.

Fins ara, Trànsit sempre havia defensat que la senyalització dels radars genera un efecte crida que fa que els conductors aixequin el peu de l'accelerador. Amb aquesta ad-

vertència, probablement el radar fa menys fotografies i, per tant, s'imposen menys sancions; però, en canvi, la gran majoria dels conductors circulen per aquell tram a la velocitat màxima permesa, de manera que Trànsit aconsegueix el que fins ara havia estat el seu principal propòsit. De moment, doncs, pràcticament tots els radars fixos instal·lats a les carreteres catalanes estan senyalitzats, i fins i tot en alguns trams d'autopista per on circula un vehicle policial amb un radar mòbil

també se'n adverteix els conductors a través dels plafons lluminosos. La presència de radars a les carreteres no és només efectiva sinó necessària per lluitar contra l'accidentalitat. Les dades del Servei Català de Trànsit demostren, i n'ha fet gala, que els radars senyalitzats han donat bons resultats, un motiu més per creure que una altra mesura que permeti la instal·lació de radars sense advertir-ne els conductors sembli del tot innecessària i fins i tot legalment dubtosa.

el lector escriu

Les cartes tramessas a aquesta secció han de ser breus. Tindran prioritats les que no excedeixin les 20 ratlles mecanografiades i les que siguin d'actualitat. És imprescindible que a l'original i als correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. El Punt es reserva el dret de seleccionar-les i resumir-les quan ho consideri oportú. Els textos s'han d'adreçar a cartes@elpunt.com

Reprovable

● No visc a Barcelona i el TAV no és previst que passi per sota casa meua. Crec que és molt difícil parlar de la conveniència del traçat si no n'ets un dels directament afectats, i per això no ho faré. El que em treu de polleguera és veure un dia rere l'altre la hipocresia d'alguns polítics en aquesta qüestió. Veure com es queixen de la manipulació de la realitat que fan els del PP per desgastar el govern de Rodríguez Zapatero, quan ells fan el mateix a Catalunya i amb el mateix objectiu. Com pot ser que alguns dirigents de CiU treguin foc pels queixals amb l'actual traçat del TAV quan va ser acordat per ells mateixos amb el PP quan eren al govern? No em refereixo a les esquerdes ni a les incomoditats que ocasionen les obres —és necessari que les autoritats competents actuïn per minimitzar els problemes que en tota gran infraestructura van apareixent—, sinó a les crítiques al traçat i que posin en dubte ara la necessitat d'una infraestructura que saben que és necessària, i que a més van acordar ells quan eren al govern. Com es pot ser tan hipòcrita? Què hauria passat si governessin ells? Seria necessària o no, aquesta infraestructura? Canviarien de parer so-

bre el traçat previst? Manipular els sentiments semblava patrimoni exclusiu d'uns quants, però veig que no. Aprofitar les lògiques preocupacions dels ciutadans que d'alguna manera resulten afectats per les obres del TAV em sembla del tot reprovable. / NÚRIA GONZÁLEZ. Olesa de Montserrat (Baix Llobregat).

bre el traçat previst? Manipular els sentiments semblava patrimoni exclusiu d'uns quants, però veig que no. Aprofitar les lògiques preocupacions dels ciutadans que d'alguna manera resulten afectats per les obres del TAV em sembla del tot reprovable. / NÚRIA GONZÁLEZ. Olesa de Montserrat (Baix Llobregat).

«Tons»

● M'ha agradat veure que algú es recorda dels nostres escriptors, cosa que havia oblidat des que vaig acabar l'institut i

El Museu Dalí, millorable

● El Teatre Museu Dalí figura com un dels més visitats de l'Estat. La combinació de la personalitat tan original de l'artista i la popularitat d'alguns dels seus quadres més característics constitueix un atractiu indiscutible. Feia temps que el volíem visitar, i el cap de setmana passat hi vam anar amb la família amb l'expectativa de gaudir d'unes instal·lacions precedides de tanta notorietat. Lamento haver de dir que en vam sortir una mica decebutos. En el fulllet que es podia agafar a l'entrada es fa una breu introducció de l'edifici i l'obra exposada, i hi vam llegir que el museu conté un ampli ventall de peces que descriuen la trajectòria artística del pintor (impressionisme, futurisme, cubisme...), que també hi trobaríem obra d'altres artistes, etc. No dubto que sigui així, però el que vam trobar nosaltres va ser un conjunt d'espais, sales i corredors amb quadres i altres objectes del pintor, sense cap orientació sobre la seva relació amb ell, la seva evolució, la seva trajectòria, etc. No hi vam saber veure cap explicació sobre el mateix pintor, el personatge, la seva relació amb l'art, l'entorn... ni tampoc res de relatiu a les obres exposades dels altres pintors, la relació amb Dalí i el perquè de la se-

va presència en el museu. En fi, vam visitar el Museu Dalí i en vam sortir amb no gaire més coneixement sobre l'artista i la seva obra de com hi havíem entrat.

Evidentment, podria ser que, com que no som experts en temes d'art, no ho haguéssim entès bé o ens hagués passat per alt alguna cosa. De tota manera, essent un museu per al gran públic, m'imagino que una majoria de visitants no deuen ser gaire més entesos que nosaltres, i que probablement els pot passar el mateix, i si es tracta d'un museu en el qual és imprescindible una visita guiada, hauria de quedar ben clar quan s'adquireix l'entrada, que, per cert, tenia un preu ben actualitzat. En canvi, ben diferent va ser la impressió que em va causar la web de la Fundació Gala-Dalí, que vaig buscar havent arribat a casa, i que vaig trobar que tenia l'aspecte, la informació i el format actual que un espera. No voldria que això s'interpretés com una crítica sense més ni més. Al contrari, segons la nostra opinió hi havia tant per fer que segur que la millora seria espectacular amb un esforç ben reduït. Convido els gestors i les administracions interessades a plantejar-s'ho. / LLUÍS TORRES. Llagostera (Gironès).

ho estudiàvem a classe de literatura. Em refereixo al programa *Tons*, que s'emet el dijous pel canal 33. Barreja la poesia llegida i cantada. Veiem com cantadors d'avui han escollit, com a lletra per a les seves cançons, poemes d'abans. I és que per a la poesia no passa el temps. Així doncs, si us agrada la poesia, no us el perdeu. / GLÒRIA GIMÉNEZ. Ripoll (Vallès Occidental).

Ajuntaments i exemple

● Des de fa més de quinze anys, els científics, pacient-

bombetes innecessàries que cremen nit i dia tant si fa sol com si no. Amb l'únic fi de no perdre clients.

Senyors alcaldes, senyors del govern, vostès són els que tenen l'obligació de donar bon exemple. És evident que els ciutadans estan disposats a actuar, però si vostès, que tenen la paella pel mànec, no demostren sensibilitat i rigor dictant unes lleis estrictes i urgents, el malbaratament crònic a les nostres ciutats continuarà. / PEPE CORTES. Barcelona.

Quadrilingües, però... de quines llengües?

● L'acord nacional que vol impulsar Carod per aconseguir que la població catalana sigui quadrilingüe ha oblidat que la quarta llengua, després del català, el castellà i l'anglès, no ha de ser per força sempre el francès. És clar que és important aprendre aquesta llengua, i pot ser una de les opcions. Catalunya és al costat de França, però igualment important és l'alemany. Continua havent-hi moltes empreses alemanyes al nostre país, i també molts turistes. Per què, doncs, ni s'esmenta aquesta llengua en aquest acord? És que, potser, el professorat d'alemany que impartim aquesta llengua als instituts de secundària, escoles oficials d'idiomes, etc., ho fem per pur caprici? No senyor, l'alemany no és cap reliquia. És la llengua amb més nombre de parlants dins la Unió Europea. / MARTA POMBO. Sant Boi de Llobregat (Baix Llobregat).

EL PUNT

COMARQUES GIRONÈS: Santa Eugènia, 42, 17005 Girona, Tel. 972 18 64 00, Fax 972 18 64 20. Director: XEVI VIRGO I TENDOR. Redactor en cap: CARLES RIBERA. Caps de secció: TEJA BASTONS (Temàtiques); TURA SOLER (Policial/Judicial); REDACCIÓ: MARIA ÀNGELS MARTÍNEZ (Publicacions especials); PURI ABARCA (Medi Ambient i Política Territorial); SALVADOR GARCIA-ARBÓS (Política); NÚRIA ASTORCH (Sanitat); DAMI VILA (Ensenyament i Benestar Social); MARC BATALLER (Política); FIDEL BALEÀS / MARIA ÀNGELS PAGES (Judicial); IMVIA BOSCH, MÓNICA CABRIJUA I JOAN OLLER (Economia); JOSEP PUIGREB I ROBERT CARMONA (Art Emporista); ALBERT VILAR I JOAN TRILLES (Baix Emporista); DAVID BRUGUÉS I MONTSÈ BARRERA (Gironès); ANIVA PUIG I LAURA JUANOLA (Sòria); JORDI CASAS I ORIOL MAS (Pib de l'Estany, Gironès, Ripollès, Cerdanyola); MANEL LLADRO, MIGUEL RUIZ, EUGENIO PEÑAS I JOAN SABATER (Fotografia); Consell Editorial: JORDI SORIÀ (ARCO) (president); ESTEVE VILANOVA (vicepresident); MARTA ALSINA, CARLES BARRA, HELENA CALVELO, JOAN CARLES CODOLA, PEP COLLELLEDEMONT, NÚRIA ESPONELLA, JOAN FERREROS, LLUÍS FREIXAS, MARIA ROSA FONT, SANTI MASSAGUER, MANEL MESQUITA, JOAN NOGUÉ, JAUME PRIVOL, JOAN RIBAS, SERASTIA SALLELLAS, GUILLEM TERRIBAS, XAVIER CORTADELLAS (secretari).

HERMES COMUNICACIONS: Santa Eugènia, 42, 17005 Girona, Tel. 972 18 64 00, Fax 972 18 64 20. Directora regional: ANNA MARIA RIBAS I CORTES. Cap de publicitat: EVA NEGRE (Mosa), Publicitat: GERARD MARTÍNEZ (Oficinal); JOAN QUESADA (Motor); ROSA MARIA NAVARRO (Dor); EVA ESPINA (Libri); CARME OLIVERA (Ensenyament); DOLORES PUIG (Tallat); ALEX REINYÉ (Paraplay).